

Слово Боже *(на неділю)*

Апостол: Еф. 221 зач. 2, 14-22.

Браття, Христос — наш мир, він, що зробив із двох одне, зруйнувавши своїм тілом стіну, що була перегородою, тобто ворожнечу, і скасував закон заповідей своїми постановами на те, щоб із двох зробити в собі одну нову людину, вчинивши мир між нами, і щоб примирити їх обох в однім тілі з Богом через хрест, убивши на ньому ворожнечу. Він прийшов і благовістив мир вам, що були далеко, і мир тим, що були близько; бо через нього, одні й другі, маємо доступ до Отця в однім Дусі. Отже, ви не чужинці більше і не приходні, але співгромадяни святих і домашні Божі, збудовані на підвалині апостолів і пророків, де наріжним каменем — сам Ісус Христос. На ньому вся будівля, міцно споена, росте у святий храм у Господі; на ньому ви теж будуєтеся разом на житло Бога в Дусі.

Євангеліє від Лк. 39 зач. 8, 41-56.

В той час один чоловік приступив до Ісуса, Яір на ім'я, що був головою синагоги. Припавши до ніг Ісуса, він став просити зайти до нього в хату, бо була в нього дочка одиначка, яких дванадцять років, і вона вмирала. І як він ішов туди, люди тиснулися до нього. Аж тут якась жінка, що була хвора дванадцять років на кровотечу й витратила на лікарів увесь свій прожиток, і ніхто з них не міг її зцілити, підійшовши ззаду, доторкнулась краю його одежі і вмить стала здоровою — спинилась її кровотеча. Ісус спитав: — Хто доторкнувся мене? А що всі відпекувались, Петро мовив: — Наставниче, люди коло тебе товпляться й тиснуться! Ісус сказав: — Хтось доторкнувся до мене, бо я чув, як сила вийшла з мене. Побачивши жінка, що не втаїться, тремтячи підійшла й упавши йому до ніг, призналась перед усіма людьми, чому до нього доторкнулась і як негайно одужала. Сказав їй Ісус: — Дочко, віра твоя спасла тебе, іди в мирі! Він говорив іще, як ось приходять хтось від голови синагоги й каже: — Твоя дочка померла, не турбуй більш учителя. Ісус почувши це, озвався до нього: — Не бійся, тільки віруй, і вона спасеться. Прийшовши до хати, він не пустив нікого з собою всередину, крім Петра, Івана та Якова з батьком та матір'ю дитини. Всі плакали за нею й голосили. Він мовив: — Не плачте, вона не вмерла, вона спить. Ті сміялися з нього, бо знали, що вмерла. Тоді він узяв її за руку й голосно промовив: — Дівчино, пробудися! І дух її вернувся до неї, і вона вмить встала. Він велів дати їй їсти. Батьки ж її були здивовані вельми, та наказав їм нікому не говорити, що сталося.

Життя у вірі, надії та любові

Віра – основа християнського життя. Митрополит Андрей Шептицький навчає: «Як небо далеко від землі, так далеко невіруючому до віруючого... Очевидно такого віруючого, що має живу й сильну віру. Лише така віра дає вічне життя, лише така віра спасає (див. Як. 2, 14-16), лише така віра переводить зі смерті в життя, лише така віра дає “владу стати Божими синами” (пор. Йо. 1, 12)».

Віра – це відкриття всієї людини на дію Святого Духа та особисте єднання з воскреслим Христом. На відміну від нехристиянських намагань досягнення досконалості, які спиралися лише на людську силу, християнство звіщає нову, справжню основу для святості й праведності людини, якою є віра в Ісуса Христа.

Віра дає початок новому творінню в таїнстві Хрещення (див. 2 Кр. 5, 17). Хто вірує в Христа, той скидає зі себе стару людину та зодягається в нову (пор. Еф. 4, 22-24). Апостол Павло описує життя у вірі як життя Христа в нас і наше життя у Христі (див. Гл. 2, 20-21; Флп. 1, 21).

Віра лежить в основі християнської моралі. Вона є початком чеснотливого життя та діяльності. Віра – це насамперед дар Божий, отриманий у Хрещенні; вона є великою духовною силою людини та водночас її покликанням. Віра дає пізнання Бога та речей невидимих (пор. Євр. 11, 1). Вона випереджує надію та любов, оскільки вони пов'язані з Істиною, яку можна сприйняти лише через віру; вона наче вкладає Істину в нутро людської особи.

Через чесноту віри людина стає спроможною виконувати три перші заповіді Божі. Віра відкриває людину на Бога та внутрішньо єднає її з Творцем і Спасителем. Саме у вірі людина стає здатною поклонятися Єдиному Богові в Дусі та Істині. Правда віра виключає поклоніння будь-яким

іншим божествам, ворожитвство, забобони та магію, що є порушенням першої заповіді Божої: «Нехай не буде в тебе інших богів, крім Мене» (Вих. 20, 3; Втор. 5, 7).

Апостол Павло навчає, що християнин є праведником, який живе з віри (пор. Рм. 1, 17). Життя з віри спонукає християнина славити Господнє Ім'я. Святий Дух, Який діє в християнах, кличе з їхнього нутра: «Авва, Отче» (Гл. 4, 6), тобто навчає правильно славити Отця у Христі. Християнин, навчений чесною вірою про святість і велич Божого імені, здатний виконувати другу Божу заповідь: «Не ззивай намарне імені Господа, Бога твого» (див. Вих. 20, 7; Втор. 5, 11). Він не чинитиме богохульства, кривоприсяги, остерігатиметься прокльонів, зневажання святощів тощо.

Віра – це щит, а щит перший приймає ворожі удари і зберігає в цілості зброю...

св. Іван Золотоустий

У неділю Христова Церква святкує День Господній, який Отці Церкви називали «малою Пасхою». Причастником пасхального таїнства віруючий стає у Хрещенні. Тим самим він внутрішньо пов'язується з Літургією Церкви, тому кожний християнин є покликаний до участі в її звершенні. Наша участь у Божественній Літургії в неділі та святкові дні є виявом і підтвердженням єдності у вірі та любові з Богом і Церквою. Тому Господь у третій заповіді наказує: «Пам'ятай день святий святкувати» (див. Вих. 20, 8-10; Втор. 5, 12-15). Крім участі в Божественній Літургії та інших богослужіннях, віруючий християнин святкує святий день, глибоше пізнаючи свою віру, утримуючись від важкої праці та чинячи діла милосердя (відвідує хворих, немічних, допомагає нужденним тощо). Святкуючи святий день, християнин видимо сповідує свою віру, визнає себе новим сотворінням у Христі, членом Його Тіла – Церкви та очікує Нового Неба та Нової Землі (пор. Од. 21, 1).

Про велике і мале в житті

Якось професор філософії на своїй черговій лекції взяв п'ятилітрову скляну банку й наповнив її каменями, кожний з яких був не менше трьох сантиметрів у діаметрі. Після чого запитав студентів, чи повна банка? Всі відповіли: "так, повна". Тоді він відкрив банку горошку й висипав її вміст у більшу банку. Горошок зайняв вільне місце між каменями. Ще раз професор запитав студентів, чи повна банка? Всі відповіли: "так". Тоді він взяв коробку з піском, і висипав її в банку. Природно, пісок зайняв повністю існуюче вільне місце. У черговий раз професор запитав студентів, чи повна банка? Відповіли: "так, і цього разу однозначно, вона повна". Тоді з-під стола він дістав склянку із водою й вилив її в банку до останньої краплі, розмочуючи пісок. Студенти засміялися.

"А зараз я хочу, щоб ви зрозуміли, що банка - це ваше життя. Каміні - це найважливіші речі вашого життя: родина, здоров'я, друзі, діти - все те, що необхідно, щоб ваше життя залишалось повним навіть у випадку, якщо все інше втратиться. Горошок - це речі, які особисто для вас стали важливими: робота, дім, автомобіль. Пісок - це все інше, дрібниці. Якщо спочатку наповнити банку піском, не залишиться місця, де могли б розміститися горошок і каміні. І також у вашому житті, якщо витратити увесь час і всю енергію на дрібниці, не залишається місця для найважливіших речей. Займай-

теся тим, що вам приносить щастя: грайте з вашими дітьми, приділяйте час друзям, зустрічайтеся із друзями. Завжди буде ще час, щоб попрацювати, зайнятися прибиранням будинку, полагодити й помити автомобіль. Займайтеся, насамперед, каменями, тобто найважливішими речами в житті; визначте ваші пріоритети: інше - це тільки пісок" - наголосив професор.

Тоді одна студентка запитала професора, яке значення має вода?

Професор посміхнувся. "Я радий, що ви запитали мене про це. Я це зробив для того, щоб довести вам, що, яким би не було ваше життя зайняте, завжди в ньому знайдеться трохи місця для дозвілля."

МАТЕРІАЛИ ВЗЯТО З: voyevoda.io.ua

Розумій молитву

а. Святе Таїнство Хрещення

4) «Одне Хрещення на відпущення гріхів»

У Хрещенні людина отримує відпущення всіх гріхів: де збільшився гріх, там переважила благодать (пор. Рм. 5, 20). Поєднавшись із Христом і ставши храмом Святого Духа, християнин дією Божої благодаті звільняється від рабства гріха й смерті та стає спроможним зростати до Божої подобі. Боже синів-

ство і спроможність до богоуподібнення через Сина у Святому Дусі даровано людині раз і назавжди. Тому це таїнство можна прийняти тільки раз у житті. Однак і після Хрещення людина, воля якої ще не утверджена в добрі, схильна грішити. Тому для покаяння, навернення, очищення від гріхів та утвердження в чеснотах людина приступає до таїнства Покаяння.

Катехизм УГКЦ "Христос – Наша Пасха", 415

Розклад на тиждень

Понеділок 12.11 – Св. мчч. Зиновія й Зиновії, сестри його.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій померлих)
09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірня та матері в молитві

Вівторок 13.11 – Свв. апп. Стахія, Амплія і тих, що з ними. Св. мч. Єпімаха.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій померлих)
09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірня

Середа 14.11 – Свв. чудотворців і безсеребренників Косми й Дам'яна.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій померлих)
09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірня з Литією, Утрена

Четвер 15.11 – Свв. мчч. Ахиндіна, Пигасія, Афтонія, Єлпидифора й Анемподиста.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій померлих)
09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірня

П'ятниця 16.11 – Свв. мчч. Акепсими, єп., Йосифа, пресвітера, і Аїтала, диякона.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій померлих)
09:00 – Божественна Літургія (за всяке прошення)
18:00 – Вечірня, молитва за зцілення від недуг

Субота 17.11 – Прп. Йоаникія Великого, св. мч. Никандра, єп. Мирського. Єремея, пресвітера.

07:30 – Божественна Літургія (за упокій померлих)
09:00 – Божественна Літургія (за упокій померлих)
18:00 – Вечірня та Утрена

Неділя 18.11 - Неділя 25-та по Зісланні Святого Духа. Свв. мчч. Галактіона і Єпістими.

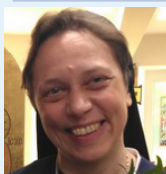
07:30 – Божественна Літургія
09:00 – Божественна Літургія
11:00 – Божественна Літургія
18:00 – Вечірня та Акафіст за жертводавців

Анонси

11 листопада – 10:30 «Матері в молитві».

12 листопада – 18:30 «Матері в молитві».

Потреба допомоги!

Сестра Анастасія

Балінська, СНДМ, з 2016 року бореться з онкологічною хворобою. Вже перенесла три великі операції. Сестра Анастасія

понад 20 років працювала з дітьми, молоддю та дорослими по всій Україні та в Казахстані, навчаючи та поширюючи Слово Боже. Прохання молитися за одужання с. Анастасії. З благословення Владика Йосифа (Міляна) проводиться збірка на її лікування.

Скласти свою пожертву можна в скриньку, чи по перерахунку на картку ПБ:

4149 4991 1836 6861

Яхимець Марія Іванівна

1. Паломницький рекреаційний центр св. Андрія Первозванного, запрошує на Новорічну-молодіжну зустріч Тезе у Мадриді 23.12.2018-05.01.2019 р. Б. Детальніше за номером тел: 068 302 44 95; 063 951 25 51, mail: ka.palomnyk@gmail.com www.palomnyk.kiev.ua
2. Патріарший паломницький центр УГКЦ Запрошує на паломництво до Святої Землі а також на Католицьке Різдво у Вифлеємі 18-25 грудня 2018 р. Б. Детальніше за телефоном тел: +38 (096) 330 9679 http://pilgrimage.in.ua

Душпастирї тижня

о. Василь Барна - (098) 642 25 02
о. Вталій Герасимів - (096) 380 93 43

РЕДАКЦІЯ ВІСНИКА:

о. Андрій Боднарчук,
о. Андрій Гах, о. Василь Барна,
о. Григорій Березюк
visnyksoboru@gmail.com
(096) 594 95 91 - о. Андрій

ПІДТРИМАЙТЕ СОБОР:

ВАШОЮ ПОЖЕРТВОЮ
ЄДРПОУ 41467776
Р/Р 26002056213251
МФО 380269
«ПОЖЕРТВА НА СОБОР»

КОНТАКТИ:

адміністратор ерм. Никанор Лоїк,
вул. Микільсько-Слобідська, 5
(044) 569-41-54; (067) 653 07 31
CATHEDRAL.UGCC@GMAIL.COM
KYIVSOBOR.UGCC.ORG.UA